

ἀρνιακός ἐπίθ. Ἄνδρ. Θράκ. (Αἰν.) Καπ. Νάξ. (Φιλότ.) Πελοπ. (Βασαρ.) κ.ά. ἀρνιακός ὁ, Κάρπ. ἀρ-
νικόν τό, Κάρπ. κ.ά. ἀρνιακό Εὐβ. (Ἁγία Ἄνν. Κάρυστ.
Μετόχ. Ὁρ. Στρόπον.) Ἡπ. (Κούρεντ.) Θράκ. (Σηλυβρ.)
Κάρπ. Κεφαλλ. Κύθηρ. Μακεδ. Πελοπ. (Ἀχαΐα Δημη-
τσάν. Κλουτσίνοχ. Κορινθ. Λακων. Μαζαΐκ. Μεσσ. Τρίκκ.
Τριφυλ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Ἀράχ. Λεπεν.) κ.ά.
Λεξ. Βυζ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρνί καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ιακός.
Α) Ἐπιθετικ. 1) Ὁ ἐξ ἀρνίου προερχόμενος, ἄρνειος
Ἄνδρ. Θράκ. (Αἰν.) Καπ. Νάξ. (Φιλότ.) Πελοπ. (Βασαρ.)
κ.ά.: Κρέας ἀρνιακό Αἰν. Ἄνδρ. Τομάρι ἀρνιακό Βασαρ.
Ἰασμ.

Στένησε Ἀκρίτης χρόνον καὶ πέντε μῆνας,
ἐγύρευσεν ἀρνιακό κρέας καὶ μαῦρο προβατόγαλα
Καπ. Συνών. ἀρνήσιος, ἀρνίστικος, ἀρνός 2.
2) Ὁ ἐκ προβάτου προερχόμενος, πρόβειος Θράκ.
(Αἰν.) Καπ. || Ἰασμ.

Ἀσπρα κουρίτσια ποῦ ἔδωσαν τ' ἀρνιακό τοῦ γάλα
οὐκ ἀνάλατον τυρὶ μὴ χωρὶς νουσιμάδα
Αἰν.

Ἐνα παιδί καὶ τοῖ παιδί μετὰ πολλὰ χαβάσια
ἢ μάννα του τὸ θήλευε μετὰ ἀρνιακό τὸ γάλα
(ἕνα παιδί καὶ τὶ παιδί μετὰ τοὺς πολλοὺς πόθους ἢ μάννα του
τὸ ἔτρεφε μετὰ τὸ ἀρνήσιο γάλα) Καπ. Συνών. ἀρνικός 1.

Β) Οὐσ. 1) Δέρμα ἀρνίου, ἀρνακίς Εὐβ. (Ἁγία
Ἄνν. Κάρυστ. Μετόχ. Ὁρ. Στρόπον.) Ἡπ. (Κούρεντ.)
Θράκ. (Σηλυβρ.) Κάρπ. Κεφαλλ. Κύθηρ. Μακεδ. Πελοπ.
(Ἀχαΐα Δημητσάν. Κλουτσίνοχ. Κορινθ. Λακων. Μαζαΐκ.
Μεσσ. Τρίκκ. Τριφυλ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Ἀράχ.
Λεπεν.) — Λεξ. Βυζ.: Παροιμ. φρ. Περισσότερα ἀρνιακά
παρὰ προβάς (ἀποθνήσκουν περισσότεροι νέοι παρὰ γέρον-
τες) Δημητσάν. Πλεότιρα ἀρνιακά τοῦ Πάσχα καὶ λιγώτις
προβας (συνών. τῇ προηγουμένῃ. Ἡ φρ. ἐν παραλλαγαῖς
κ.ά.) Ἁγία Ἄνν. || Παροιμ. Ἀπό τ' ἀρνὶ δὴν ἀρνιακά δὲ
βγάνει ὁ μακελλάρις (ἐπὶ πλεονέκτου ζητούντος κέρδος
περισσότερον τοῦ δυνατοῦ καὶ νομίμου) Κεφαλλ. Συνών.
ἰδ. ἐν λ. ἀρνακάδα. 2) Δέρμα προβάτου Πελοπ.
(Ἀχαΐα Λακων.) Συνών. ἀρνακὰ 2, ἀρνόδεσμα 2,
προβὰς. 3) Γενικώτερον δέρμα Μακεδ.: Κατ'ἀκρίαν
ἀρνιακό.

ἀρνιδερὸ τό, Ἡπ.
Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρνί καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ιδερὸ,
ἣτις ἀπεσπάρθη ἐκ τοῦ γιδερὸ.

Δέρμα ἀρνίου. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀρνακάδα.

ἀρνίδι τό, ἀμάρτ. ἀρνίδ' Σκυρ.
Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρνί καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίδι.
Θηλυκὸν πρόβατον ἡλικίας ἐνὸς ἔτους. Συνών. ἀρ-
νάδα 2, ἀρνίσκα.

ἀρνίκι τό, Καπ.
Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρνί καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίκι.
Ἀρνίον: Ἰασμ.
Κρεῖμα τὰ χίλια πρόβατα, τὰ πεντακόσια ἀρνίκια,
καὶ τοῦ ἀμπελιοῦ μου τοὺς καρπούς, χίλια λιτρῶν πιθάρι.
Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀρνακί 1.

ἀρνικός ἐπίθ. ἀμάρτ. ἄρνικος Καπ. ἀρνικό τό,
Μακεδ. (Καταφύγ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρνί καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ικός.
Ὁ ἀναβιβασμὸς τοῦ τόνου εἰς τὸ ἀρνικός ὀφείλεται εἰς
τὸν μετρικὸν τονισμὸν τοῦ στίχου.

1) Ὁ ἐκ προβάτου προερχόμενος, πρόβειος Καπ.:
Ἰασμ.

Ἐνα παιδί καὶ τοῖ παιδί μετὰ τὰ πολλὰ ζουμπούλια
ἢ μάννα του τὸ θήλευε μετὰ τ' ἄρνικο τὸ γάλα
Καπ. Συνών. ἀρνιακός Α 2. 2) Τὸ οὐδ. οὐσ., δέρ-
μα ἀρνίου, ἀρνακίς Μακεδ. (Καταφύγ.) Συνών. ἰδ. ἐν
λ. ἀρνακάδα.

ἀρνίκω ἢ, Κεφαλλ. (Ληξούρ.)
Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρνί. Ἡ παραγωγικὴ καταλ. -ίκω ἀπε-
σπάρθη ἐκ τοῦ κατσίκω (θηλυκὸν ἐρίφιον) παρὰ τὸ
κατσίκα.

Τὸ θηλυκὸν ἀρνίον: Παροιμ. Ὅτι κάνει ἢ ἀρνίκω
κάνει καὶ ἢ κατσίκω (ἐπὶ τοῦ μιμουμένου τὰς πράξεις προ-
σώπων οἰκείων). Συνών. ἀρνίτσα 1.

ἀρνίλα ἢ, ΓΧατζιδ. ΜΝΕ. 2, 247.
Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρνί καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίλα.
Ἡ ὁσμὴ τοῦ ἀρνίου.

ἀρνιπούττι τό, Καλαβρ. (Μπόβ.)
Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρνί καὶ ἀγνώστου β' συνθετικοῦ.
Ἀρνίον μέχρι ἑξ μηνῶν.

ἀρνίσκα ἢ, Καλαβρ. (Μπόβ.)
Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρνί.
Πρόβατον δύο ἔτων. Συνών. ἀρνάδα 2, ἀρνίδι.

***ἀρνίσκω**, μέσ. ἀρνίσκομαι Πόντ. (Οἶν.) ἀρνικού-
μενε Τσακων.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀρνοῦμαι (ἰδ. ἀρνειέμαι) καὶ τῆς παρα-
γωγικῆς καταλ. -ίσκω.

Ἀπαρνοῦμαι, ἐγκαταλείπω. Συνών. ἀρνειέμαι 3.

ἀρνίστικος ἐπίθ. Κρήτ.
Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρνί καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίστικος.
Ὁ ἐξ ἀρνίου προερχόμενος, ἄρνειος: Κρέας ἀρνίστικο.
Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀρνιακός Α 1.

ἀρνίτσα ἢ, Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Χαλδ. κ.ά.)
Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀρνί διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ίτσα.

1) Θηλυκὸν ἀρνίον Πόντ. (Κερασ.) Συνών. ἀρνίκω.

2) Πληθ. ἀρνίτσας τά, τὰ λευκὰ στίγματα τῶν ὀνύχων
(διὰ τὸ χρῶμα) Πόντ. (Χαλδ.) 3) Εἶδος μύκητος Πόντ.
(Ἀμισ.) Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀρνακί 4.

ἀρνίτσι τό, Α.Ρουμेल. (Σωζόπ.) Καπ. κ.ά. ἀρνίτσιν
Κύπρ. ἀρνίτ' Μακεδ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀρνί διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ίτσι.

Ἀρνίον, ἀρνακί: Φρ. Τ' ἀρνίτσι δίτσι (τίτλος παραμυθ.
περὶ ἀρνίου) Σωζόπ. || Ἰασμ.

Ἀστ' ἄκουσεν ὁ Πόρφυρος ἀρνοβόσκος ἐγένη,
ἐπῆρε χίλια πρόβατα καὶ πεντακόσια ἀρνίτσια
Καπ.

Σὰν ἀρνίτσι τὸν ἔπιασε, σὰν πρόβατο τὸν σφάζει
αὐτόθ.

Ἰδὼ χίλια πρόβατα καὶ πεντακόσια ἀρνίτσια
Μακεδ.

Τ' ἀρνὶν ἀρνίτσιν ἔκαμεν τὸ ἢ μάννα ἀπὸ πέντε
Κύπρ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀρνακί 1.

ἀρνοβδομάδα ἢ, Ζάκ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀρνί καὶ βδομάδα.

Ἡ πρώτη ἑβδομάς τῶν Ἀπόκρεων ἢ λεγομένη τοῦ
Τελώνου καὶ Φαρισαίου, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπιτρέπεται ἢ
κατάλυσιν κρέατος καὶ τὴν Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν.
Συνών. ἀρτσιβούρτσι, συγκόκκαλη.

